

35η Επέτειος της εις Επίσκοπον Χειροτονίας του Πατριάρχη Αλεξανδρείας Θεοδώρου Β΄

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Αλεξανδρείας](#)

Με σεμνότητα και ιεροπρέπεια ετίμησε και φέτος η Α.Θ.Μ. ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρος Β΄ την 35η επέτειο της εις Επίσκοπον Κυρήνης χειροτονία Του από τον αοίδιμο Προκάτοχό Του, Πατριάρχη κυρό Παρθένιο Γ΄, την 17η Ιουνίου 1990.

Ο Μακαριώτατος, με πνεύμα ταπεινώσεως και ευγνωμοσύνης προς τον Αρχιποίμενα της Εκκλησίας Κύριο ετέλεσε μόνος την Θεία Λειτουργία επί του ιερού θυσιαστηρίου του Πανσέπτου Πατριαρχικού Ναού Οσίου Σάββα του Ηγιασμένου Αλεξανδρείας, του ιερού θυσιαστηρίου όπου άγιοι Προκάτοχοί Του Πατριάρχες αδιακόπως ετελούσαν το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, μετέδιδαν την Αποστολική Διαδοχή διά χειροτονιών πλήθους αρχιερέων, μετέλαβαν των Αχράντων Μυστηριών προ του ιερού μαρτυρίου τους και ορθοτόμησαν τον λόγον

της Αληθείας, από των αιχμηρών αιώνων των αιρέσεων έως της « αλμυρής και ερυθράς από των ποταμών αιμάτων θαλάσσης» των σκοτεινών χρόνων της αλλοδόξου κατακτήσεως της πνευματικής γόνιμης Νειλοχώρας, κοιτίδος του Χριστιανισμού και της Θεολογίας.

Κατά του πέρατος της Ευχαριστιακής Συνάξεως ο Μακαριώτατος Πατριάρχης, ένδακρυς, μεταξύ άλλων ανέφερε: « ...Σήμερα, τριάντα πέντε χρόνια από εκείνη την ευλογημένη ημέρα, η ίδια πατερίτσα, τα ίδια άμφια, όπως εκείνη την Κυριακή της 17ης Ιουνίου του 1990. Λίγοι πιστοί, αλλά άπλετη η Χάρις του Αγίου Πνεύματος...Ατενίζοντας τον ουρανό οφείλω ευγνωμοσύνη στον Προστάτη μας Όσιο Σάββα, διότι ηυδόκησε να λάβω την Χάρη της αρχιερωσύνης από το Πανάγιο καί Τελαταρχικό Πνεύμα επί της ιδίας Αγίας Τραπέζης, με τον Άγιο Νεκτάριο τον Θαυματουργό!

Παιδιά μου, εξ απαλών ονύχων ανετράφην με ευαισθησία στην αρετή της ευγνωμοσύνης. Τούτη την ώρα λοιπόν στρέφω ευγνωμόνως την σκέψη σε αυτόν που με χειροτόνησε, που με δίδαξε να αγαπώ, να μην περιμένω από τους άλλους να με υπηρετούν, αλλά να υπηρετώ πρώτα το Θεό, μετά τους αδελφούς και τέλος τον εαυτό μου: «Μη ζητάς πολλά, ξέρει ο Θεός τι θα σου δώσει και πότε θα το δώσει». Ας αναπαύει λοιπόν ο Θεός τον αοίδιμο Πατέρα και Πατριάρχη μου κυρό Παρθένιο Γ΄, ο οποίος έλεγε χαρακτηριστικά: «ο Θεός μόνον αγαπάει, μόνον συγχωρεί. Ο Θεός δεν είναι τιμωρός, ο Θεός είναι αγάπη απεριόριστη».

Ας τον αναπαύει ο Θεός στην πατρική Του αγκάλη, μαζί με τους Αρχιερείς που δίπλα του, τόσο ταπεινά μου έδωσαν τη χαρά της Αρχιερωσύνης: τους μακαριστούς Βαρνάβα Πηλουσίου, τον Χρυσόστομο Νικοπόλεως και μετέπειτα Ζιμπάμπουε, τον μεγάλο ευεργέτη μου Νεκτάριο Καλύμνου, τον Ειρηναίο Καρθαγένης, τον Αξώμης Πέτρο. Συμπροσευχόμενος ο σοφός γέροντας Ιωαννουπόλεως κυρός Παύλος, που με ταπείνωση έσκυψε να ενώσει του σάκκου μου τα κουδουνάκια...

Και ο αείμνηστος γέροντας Κελλαδίων ο Αιγυπτιώτης, ο Ιεροσολυμίτης κληρικός, που ανάπηρος καθόταν σε μία μεγάλη πολυθρόνα, μα τόσο κατανυκτικά έψαλε από καρδιάς τον Ύμνο τον Χερουβικό! Να τους αναπαύει όλους ο Θεός! Αυτό που προσπαθώ, είναι να φανώ αντάξιος αυτού του ουρανίου δωρήματος που μου προσέφεραν ως φορείς της Αποστολικής Διαδοχής εκείνη την μοναδική για εμένα ημέρα!

Ευχαριστίες απευθύνω σε όλους εσάς, παιδιά μου πολυτίμητα, που είστε σήμερα εδώ. Στον Γενικό μας Πρόξενο, της πατρίδος μας τον τετιμημένο εκπρόσωπο, καθώς και στον Πρόεδρο της ένδοξης Ελληνικής μας Παροικίας.

Πατρικώς ευχαριστώ και σε σένα Παντελεήμονά μου, υιέ μου, Σεβασμιώτατε Μητροπολίτη μας που εκπροσωπείς την Ιεραρχία του Θρόνου, χορεία αδελφών αγαπημένων και τέκνων εκλεκτών. Τον πνευματικό μαργαρίτη που μου έδωσε ο Πατριάρχης Παρθένιος εκείνη την ημέρα, την Χάρη της Αρχιερωσύνης, με αυτό το χοϊκό χέρι σας παρέδωσα κι εγώ, όταν γονατίσατε υπό το ωμοφόριό μου για να

λάβετε, ευδοκία Θεού, τη Χάρη της Αρχιερωσύνης. Σας ευχαριστώ παιδιά μου κι αδελφοί μου αρχιερείς και εσείς, παρακαλώ, να εύχεσθε υπέρ εμού.

Σε σένα Άγιε Επίτροπε, με όλους τους ιερείς μας που ήρθατε σήμερα για να ευχηθείτε στον ταπεινό Πατέρα σας, ευχαριστίες και ευλογίες προσφέρω, ζητώ από το Θεό να έχω υπομονή, αγάπη, ελπίδα και έλεος, ώστε κανείς απαρηγόρητος να μη φύγει από κοντά μου. Να πορεύομαι με αυτές τις αρετές ως τέλους. Άλλωστε, ο τίτλος που διάλεξε ο γέροντάς μου Παρθένιος να μου αποδώσει, κατά την Επισκοπική εκλογή μου, ήταν βαρυσήμαντος, ήταν ο τίτλος του Κυρήνης. «Θεόδωρε, θα ονομάζεσαι Επίσκοπος Κυρήνης, για να μάθεις στη ζωή σου να σηκώνεις το σταυρό σου και να θυμάσαι, παιδί μου, πως Κυρηναίος πρέπει να είσαι».

Ελπίδα, ειρήνη, υγεία και χαρά να σας χαρίζη ο Πανάγαθος Θεός, η ευχή μου να είναι πάντοτε μαζί σας. Χρόνια πολλά, χρόνια φωτεινά, χρόνια από Θεού ευλογημένα!»

Στην πνευματική αυτή σύναξη παρέστησαν συμπροσευχόμενοι ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πτολεμαίδος κ. Παντελεήμων, Αρχιγραμματεύς της Αγίας και Ιεράς Συνόδου, ο Πατριαρχικός Επίτροπος Αλεξανδρείας, Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης κ. Δαμασκηνός, οι Κληρικοί της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αλεξανδρείας, ο Εντιμ. Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στην Αλεξάνδρεια κ. Ιωάννης Πυργάκης, ο Αξιοτ. κ. Ανδρέας Βαφειάδης, Πρόεδρος της Πρεσβυγενούς Ελληνικής Κοινότητας της Μ.Πόλεως και ευλαβείς χριστιανοί.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας παρετέθη εόρτια δοχή στην Αίθουσα του Θρόνου της πολυαιωνίου Ιεράς Πατριαρχικής Μονής προς τιμήν του Μακαριωτάτου.

